

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

† Dr. Titu Doros.

Moartea din nou a răpit din șirul celor viețuitori un om. Dr. Titu Doros a repausat în seara zilei de 3 Iulie.

Un suflet ales, de înaltă cultură intelectuală și morală, un suflet frumos, în înțelesul creștinesc al cuvântului.

S'a dus dela noi, chiar acum, când noi, fiii Bisericii Catolice, aveam atât de mare nevoie de el, de curajul lui neînfricoșat, de sinceritatea lui, care n'a ezitat să spună adevărul oricând și în fața oricui, de energia lui, care nu cunoștea oboseală.

Ca să-l poți aprecia îndeajuns, ar trebui să scrii volume întregi despre activitatea acestui om și despre viața lui care într-adevăr a fost: *integer vita scelerisque purus*, unul dintre cei puțini, de care nu s'a putut lipsi nimica, afară de salariul cu greu câștigat, al directorului de bancă.

Membru al curatoratului din Sighet, cu priceperea sa și cu neclintita-i credință a știut să opereze interesele bisericii, chiar și în fața instanțelor judecătorești, în calitate de juriconsult, când au cerut împrejurările.

Când a sunat glasul argintiu de deșteptare al Agru-lui a fost între cei dintâi, care au înțeles rostul lui și pânăcând sănătatea-i șubredă nu l-a împiedecat, el a fost, care înaintea multora, va rămânea pildă veșnică de urmat.

Dar ce pcd'opera vieții lui este munca depusă pe tema episcopiei de Maramureș. În ecâncul său a simțit necesitatea înființării acestei episcopii la Sighet. În interesul acestei cauze n'a crușat nici o oboseală. A colindat cu credincioșii săi tovarăși reședințele episcopale, a bătut calea Bucureștiului, a pledat, a discutat, a mișcat totul, căci a înțeles, că scăparea Maramureșului — din aceea prostație morală în care zace — poate veni numai și numai dela această episcopie. N'a reușit. A înțeles, că ambițiile personale ale unor laici nepricepători au prevalat față de interesele și necesitățile vitale ale Maramureșului . . .

Situația de azi îi dă dreptate! Nici în ultimele clipe ale vieții sale n'a abandonat ideea aceasta, afirmând: „Tot eu am avut dreptate! Dacă ar fi fost cum am socotit totul ar fi altcum.”

Lupta cea bună s'a terminat, acum își va lua cununa răsplătirii drepte!

Fie-i țărâna ușoară și pomenirea lui veșnică!

Chemare.

Isuse, Fiul lui David, vino între noi, căci prea mulți suntem slăbănogi pe acest pământ! Vezi, nici nu putem să mergem înaintea ta, alții duc patul în care zacam neputincioși.

Isuse, Fiul lui Dumnezeu, noi am uitat de tine și de poruncile tale. Acum în trupul și încă mai mult, în sufletul nostru suntem bolnavi. Și sufletul nostru bolnav te imploră: „Vino, Isuse, căci numai tu ești vindecarea mea.“ Și trupul nostru, care până acum a ținut în sclavie rușinoasă spiritul nostru cu aripi înfrânte, își întinde brațele spre Tine într'o rugăciune mută: „Doamne miluiește-te de acest suflet bolnav închis în mine, căci dacă el moare și eu sunt al pieririi.“

Și suntem mulți care strigăm așa și sunt mulți pe cari inimi miloase i-au adus cu patul lor în calea Ta.

Și Tu vei veni. Cu privirea Ta blândă ne vei certa, ne vei ierta.

Cu pasul Tău dumnezeiesc Te vei apropia de noi.

Cu mâinile Tale sfinte ne vei îmbrățișa, ne vei binecuvânta

Și se va face lumină în jurul nostru și în noi. Intu-nericul și ceața se va risipi. Vom auzi cântece nemai-auzite, nemaiînchipuite, nemaivisate până acum.

Flori minunat de albe își vor deschide corola lor ca să Te salute prin miresmele lor cerești.

Inimile noastre se vor desrobi de sub domnia patimilor. Și imnul curăției se va ridica din ele spre Tine.

În acest moment, ca sunetul clopotului de aur, nespuse de dulce și nespuse de frumos vom auzi cuvintele Tale ieșite din gura Ta dumnezeiască, cuvinte ca mărgăritare infinit de valoroase: „Iartă-vi se vouă păcatele voastre. Luați-vă paturile și mergeți în casa voastră.“

Iar noi ne vom scula și vom merge în casele noastre.

Și Tu vei veni cu noi!

Dar trebuie, oh cum trebuie să Te rugăm! Vino, Isuse!

I. B.

Vă rugăm cu insistență să plătiți abonamentul.

Inatenția ortodoxiei din Maramureș.

Sa început din nou puhoiul promisiunilor demagogice pentru destrămarea parohiilor și amăgirea credincioșilor de a părăsi biserica catolică și a înființa parohii ortodoxe cu câte 5—10 credincioși. Așa se vede că pe Valea Vișeului misiunea ortodoxiei s'a terminat degenerând apostolii și mijloacele. Proselitismul a început pe Iza. Acum câteva luni în Strâmtura amăgind câțiva credincioși, cari hrăniți cu banii bisericii noastre au crezut că nu vor mai trebui să plătească banii împrumutați și că ar fi mai bine să fie curatori la ortodocși de cât umili credincioși ai bis. noastre. După ce lucrările la Ocna Șugatag au eșuat, misionarii cutreeră casele Vădenilor unde s'au îngrijit ca mai întâiu să aibă casă parohială și apoi credincioși. Se vede că acesta este sistemul cel mai modern și practic de a prinde suflete. Oare după ce se vor uza și la Vad unde vor mai acționa? Mai sunt câteva parohii unde vrajba și tulburările sufletești încă nu s'au introdus.

Asupra oropsitului Maramureș pe lângă multe neajunsuri și sărăcie în care se sbate mai voiți să înțelegeți lupte fratricide? N'a fost destul? Vănați noi parohii? Ați câștigat pleava din câteva parohii, îmi permit să afirm aceasta pentru că creștinii cei buni nu-și lapădă credința pe promisiuni demagogice — și să vă fie destul. — Trebuie părăsită lumea viselor. Să

nu se creadă că acest comerț de suflete este spre întărirea Bisericii, Țării și-a neamului. Poporul român, care a suferit mai multe secole de cotropie străină, care și-a menținut cu toate persecuțiunile la care a fost supus simțământul unității naționale și limba neschimbată, care a avut fericirea să vadă că jertfele lui sunt răsplătite prin înfăptuirea unității neamului, acum are lipsă de liniște de pace între frați, — nu de lupte fratricide.

Nu este societate omenească care să poată exista în vrajbă și neînțelegeri. Indepărtați legătura păcii și a dragostei din inimile bietului popor și veți vedea ce va rămânea, o babilonie, anarhie și disordine.

Suntem în ceasul al 12-lea când nu mai putem trece cu vederea demagogia prozelitismului și mijloacele ce întrebuințați pentru distrugerea credinței din sufletele credincioșilor noștri. Nu este stat în lume, fie acela cât de barbar, unde să nu fie o anumită unire și înțelegere. Ba chiar și diavolii cari sunt duhuri de ale urei și neînțelegerii și seamănă pretuțindeni numai zizanii, au un fel de unire, căci însuși Mântuitorul a zis: „Dacă și satana s'a despărțit întru sine, cum va sta împărăția?” L. 11. 18. întărind acest fapt prin adevărul constat de veacuri că: „Toată împărăția ce se desparte în sine va pieri.” Nu e nimic mai păgubitor într'o țară decât vrajba și neînțelegeria și nimic mai folositor decât unirea și buna înțelegere între cetățeni

Pentru binele și propășirea Țării avem lipsă de spiritul unirei și al dragostei.

N'ar trebui să se uite că Biserica catolică a întors vechea lume păgână și pe străbunii noștri la creștinism și i-a condus la deprinderea tuturor virtuților. A alungat umbra pesimismului asiatic, a contrabalansat greșelile concepțiilor extremiste, a extirpat credințele deșarte ale sectelor ultra spirituale și a transmis figura glorioasă și ideală a lui Hristos. Toți aceștia i-au fost dușmani declarați și toate disenziunile și neînțelegerile le-au utilizat cu multă abilitate ca să sfărme zidurile Evangheliei și dacă totuși comoara Bisericii catolice nu s'a prăbușit fiți asigurați că pe lângă toate mijloacele și jertfele ce faceți, fiii ei nu vor fi destrămați. Ea a păstrat inalterabile Tainele lui Hristos și a transmis lumii toate idealurile Lui.

Biserica catolică organizând creștinismul a devenit trunchiul de Cedru, care a păstrat sub coaja lui suculeții Evangheliei și prin care grația lui Dumnezeu a odrăslit muguri, vârstare, flori nouă și viață. Cine va taia trunchiul acesta, va opri cursul suculeții și va veșteji coroana. Dacă Europa n'a ajuns să fie un bizanț e meritul Bisericii catolice, cultura s'ar fi uscat fără libertatea spiritului, iar conștiința acestei libertăți a alimentat-o Biserica catolică. Cu fruntea ridicată spunem că Biserica catolică este ingerul libertății care veghează deasupra condițiunilor vieții morale

și ale demnității omenești. Pentru aceste opere voii să aruncați cu pietri asupra ei?

Lăsați spiritele să afle hrană și dulceață în credința lor strămoșească. Domnul ne-a dat prin Biserica sa adevărul și pacea, nu ura și vrajba.

L. Sângeorzan.

Proces verbal.

Dresat cu ocazia reorganizării A. G. R. U.-lui în ședința festivă ținută în ziua de 27 Mai 1934 în parohia Vișeu de jos cu următorul program:

1. „Impărate Ceresc,” cântat de corul școlii primare.
2. Demisia fostului președinte și alegerea noului președinte.
3. Discursul parohului local Ștefan Cherecheșiu: Importanța „Acțiunii catolice” în general și a „Agrului” în special.
- Discursul Dlui președinte Tomoiagă Ștefan: Religiozitatea, ca factor preponderent în viața socială și culturală a unui popor.
5. „O Tu Maică” cântată de corul elevilor școlii primare.
6. „Isus părăsit și uitat,” poezie recitată de elevul Costea Vasile cl. III.
7. „Marșul sădării pomilor,” cor executat de elevii școlii primare.

8. „Soră, soră vrăbiuță” poezie recitată de Flavita Cherecheșiu elevă cl. III.

9. „Părinții”, poezie recitată de elevul Biț Ioachim cl. II.

10. Trialog: „Săracul și bogatul,” executat de elevii Bora Gheorghe, Coman Ioan și Cheșa Ioan cl. III.

11. Discursul Dlui Gavrilă Pop, fost președinte al Agrului: „Despre credință.”

12. „Copilul orb,” poezie recitată de elevul Nasui Andrei cl. II.

13. Cuvânt de închidere, de noul președinte.

14. „Cuvine-se cu adevărat,” cântat de corul elevilor școlii primare.

Luându-se în desbatere punctul al 2-lea din programul susmenționat prin care Dl. fost

președinte al Agrului Pop Gavrilă inv. director își depune demisia din aceasta funcțiune, membrii Agrului constituiți în ședința plenară, cu unanimitate îi primesc demisia din această funcțiune și procedează la alegerea prin aclamație a noului președinte alegând pe Dl. inv. Tomoiagă Ștefan.

Membrii Agrului inclusiv numerosul auditor alcătuit din notabilitățile comunei și un mare număr de credincioși — sala cea mai spațioasă a școlii primare de stat făcea impresia unei adevărate mări de capete — au fost profund impresionati de programul acestei ședințe în întreaga lui desfășurare. La propunerile Dlui președinte și a On. preot Ștefan Cherecheșiu — conștiencioșii

propagatori ai culturii și cărții în spiritul Evangheliei din această comună fruntașă — de a mai lua parte cu aceiași însuflețire și în viitor la ședințele Agrului ce se vor ținea tot a doua Duminecă, credincioșii și membrii promet că vor da dovadă de adevărați ostași disciplinați în coloanele ce urmează marelui steag al Agrului Maramureșan.

Nefiind alte obiecte de pertractat, ședința se ridică.

D. C. M. S.

Președinte: Paroh:
Șt. Tomoiagă Șt. Cherecheșiu

Secretar:
Indescifrabil.

Calendar săptămânal.

8 — 14 Iulie 1934.

8. Dumineca VI. d. Rusalii ap. Tit. 3, 8.

Ev. Mat. 5, 14. M. Procopie † 303.

9. Luni M. Pancratie † 310.

10. Marți. M. Leontie și soții.

11. Mercuri. M. Eufemia.

12. Joi. M. Proclu.

13. Vineri. Arh. Gavril.

14. Sâmbătă. Ap. Achila.

„Nu vă amăgiți, de Dumnezeu nu-ți poți bate joc: ce va sămăna omul, aceea va și secera.” (Galat. 6, 7.)

„Nu începutul, ci sfârșitul unei fapte bune merită laudă.” (Sf. Ieronim.)

„Ce folos să urmăim pe Hristos, dacă nu ne silim să-l și ajungem.” (Sf. Bem. Ep.)

Și ascultați, ce zice Dumnezeu în apocalips (3, 15—16): „Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici cald. Iară fiindcă ești stâmpărat și nici cald nici rece, te voi vărta din gura mea.”